

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112221485
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112221485.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom ul. Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného spoločnosťou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom ul. Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi Y. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., B., V. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, adresa pre doručovanie P. O. BOX 81, Banská Bystrica, zastúpený advokátom JUDr. Viliamom Glézlom, so sídlom Advokátskej kancelárie Nemce, Nemčianska cesta 25, v konaní o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/376/2012-54 z 26. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 248,95 € s príslušenstvom proti odporcovi.

V dôvodoch rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ si na okresnom súde uplatnil nárok na zaplatenie sumy 248,95 € ako zmluvnú pokutu za porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení vrátane dodatku ku zmluve, predmetom ktorej bol záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (právny predchodca T-Mobile Slovensko, a. s.) poskytnúť odporcovi elektronické komunikačné služby a odporca sa zaviazal odoberať služby a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Peňažná pohľadávka navrhovateľa predstavuje zmluvnú pokutu, ktorá mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení zo dňa 06. 12. 2011 medzi Slovak Telekom, a. s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Uplatnená zmluvná pokuta bola dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení. Odporca bol sankcionovaný jednak za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že nesplnil svoju povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas a bola mu vypojená z prevádzky SIM karta, čím porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Pritom právny predchodca navrhovateľa mu ako protihodnotu okrem služieb poskytol aj mobilný telefón za zľavnenú cenu. Zmluvná pokuta v danom prípade predstavuje škodu v sume rozdielu medzi plnou a akciovou cenou mobilného telefónu.

Okresný súd dospel k názoru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal porušenie povinností odporcu uhrádzať cenu poskytnutých služieb riadne a včas, na základe ktorého by bol oprávnený požadovať časť zmluvnej pokuty. Navrhovateľ bol poučený dokedy má predložiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 4 O. s. p.), napriek tomu tak neurobil a neuniesol dôkazné bremeno. Preto súd jeho návrh zamietol.

Náhradu trov konania úspešnému odporcovi nepriznal z dôvodu, že neboli uplatnené. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov konania podľa názoru súdu nepatrí, pretože jeho ingerencia

v spore bola vo všeobecnej rovine a obmedzil sa len na tie otázky, ktoré je povinný súd skúmať aj z úradnej povinnosti. Preto trovy konania, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli, neboli účelne vynaložené.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu.

Navrhovateľ okresnému súdu vytýkal, že v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol úvahy, prečo považuje dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvého stupňa neuviedol, v čom spočíva nerovnováha práv a povinností strán v zmysle dodatku k zmluve o pripojení. Dojednaná zmluvná pokuta zabezpečovala zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a tiež benefit, ktorý odporca získal v prípade, že sa zaviazal užívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Dojednanie o zmluvnej pokute zabezpečujúcej prospech poskytnutý odporcovi nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že navrhovateľ nepreukázal porušenie povinností vyplývajúcich z dodatku k zmluve o pripojení odporcom. Navrhovateľ riadne tvrdil, že odporca bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu z dôvodu nedodržania povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti. Súčasne s návrhom doložil navrhovateľ zmluvu o pripojení, v ktorej sa odporca zaviazal riadne a včas platiť za telekomunikačné služby aj dodatok k zmluve o pripojení o dojednanej zmluvnej pokute, teda navrhovateľ uniesol povinnosť tvrdenia a preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Od nikoho nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V spore o zaplatenie dlžnej sumy za poskytnuté telekomunikačné služby a zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľovo bremeno tvrdenia spočíva v tom, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom ako účastníkom uzavrel zmluvu o pripojení a odporca právnomu predchodcovi navrhovateľa cenu za telekomunikačné služby neplatil riadne a včas. Vo vzťahu „k tvrdeniu súdu prvého stupňa o neplatnosti dojednania zmluvnej pokuty“ odkázal na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov vychádzajúce z opačného názoru. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania napadol odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pre ktoré neboli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania nezodpovedná požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia ako jedného zo základných atribútov spravodlivého procesu. Minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku ustanovuje § 157 ods. 2 O. s. p. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne rozhodnutie a náležité odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Aj v rámci odôvodňovania výroku o trovách konania je potrebné, aby súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. V posudzovanej veci pre naplnenie tejto požiadavky bolo potrebné, aby okresný súd svoju úvahu o neúčelnosti trov rozvedol, pretože účelnosť trov právneho zastúpenia, potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z hľadiska, či tieto trovy boli vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu treba trovy právneho zastúpenia v zásade v každom prípade považovať za účelné. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že podanie vedľajšieho účastníka bolo všeobecné, keď obsah vyjadrenia vedľajšieho účastníka, že „navrhovateľ doposiaľ neuniesol dôkazné bremeno, keď nie je zrejmé, k akému porušeniu zmluvných povinností zo strany odporcu došlo a či vôbec nejaké porušenie zmluvných povinností zo strany odporcu nastalo“, prevzal súd aj do rozsudku. Záver okresného súdu, že „ingerencia vedľajšieho účastníka v spore bola len vo všeobecnej rovine“ vyvracia samotný obsah vyjadrenia vedľajšieho účastníka vo veci, kde vedľajší účastník uvádza konkrétne skutočnosti, pre ktoré by mal byť návrh navrhovateľa zamietnutý. Práve v dôsledku aktivity a úkonov vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu vo veci samej. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania a navrhovateľovi uložiť povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Uplatnil si aj trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p.; podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 100 ods. 1 O.s.p. len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Pritom usiluje predovšetkým o to, aby sa spor vyriešil zmiernie a aby konanie pôsobilo výchovne. Počas konania môže súd účastníkom uviesť, ako sa na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci.

Podľa § 118 ods. 2 O.s.p. po vykonaní úkonov podľa odseku 1 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené (§ 3 O. s. p.).

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že navrhovateľ sa súdnou cestou domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu 248,95 € s úrokom z omeškania vo výške 9% p. a. zo sumy 248,95 € za obdobie od 28. 10. 2009 do zaplatenia z dôvodu, že odporca si nesplnil povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorá bola dohodnutá v zmluve o pripojení medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom pre prípad nedodržania zmluvných povinností. Odporca svoje povinnosti porušil a navrhovateľ ho za to sankcionoval.

Zo spisu vyplýva, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a. s. Zmluvu o pripojení Fix 03. 04. 2008 a toho istého dňa Dodatok k zmluve o pripojení, v ktorom sa zaviazal dobíjať kredit po dobu 24 mesiacov minimálne v hodnote 9,95 €. Navrhovateľ tvrdil, že odporca si tieto zmluvné povinnosti neplnil, preto mu vznikol nárok na vyúčtovanie zmluvnej pokuty v zmysle Dodatku k zmluve o pripojení. Na preukázanie svojich tvrdení doložil zmluvu o pripojení v kópii, kópiu dodatku k zmluve o pripojení a listinu označenú ako prehľad dobíjania služby Fix, z ktorého má vyplývať, že od júna 2009 odporca kredit v dohodnutej výške nedobíjal. K týmto tvrdeniam navrhovateľa sa odporca vyjadriť nemohol z dôvodu, že sa o prebiehajúcom súdnom konaní vôbec nedozvedel. Keď sa okresnému súdu nepodarilo doručiť odporcovi výzvu na vyjadrenie k návrhu na adresu uvedenú v návrhu na začatie konania, začal okresný súd pátrať po pobyte odporcu a zrejme len na základe správy Obvodného oddelenia Policajného zboru v Banskej Bystrici, Okružná č. 18, Banská Bystrica - Západ z 05. 05. 2013, v ktorej je uvedené, že odporca býva na adrese V. X, A. A., dospel k názoru, že zásielky zasielané odporcovi na adresu jeho bydliska je možné považovať za doručené náhradným spôsobom v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. a všetky zásielky s predvolaním na termín, rozsudkom, odvolaním proti rozsudku iba ukladal do spisu, hoci od syna odporcu B. Dobríka, narodeného v roku 1991, ktorý podľa správy Mestského úradu v Banskej Bystrici na č. I. 31 spisu býva na rovnakej adrese ako odporca mohol zistiť, či odporca býva na adrese trvalého bydliska, či sa tu zdržiava, keď pochybnosti o tom, že odporca stále zdržuje na adrese trvalého bydliska, vyvoláva správa Sociálnej poisťovne v spojení so správou z Obvodného úradu Banská Bystrica, podľa ktorej je odporca živnostníkom, ale žiadnu zo živnostenských oprávnení nemá aktívnu. Podľa správy Obvodného úradu Banská Bystrica, Odbor živnostenského podnikania odporcovi zaniklo oprávnenie na živnosť v celom rozsahu 28. 02. 2013. Riadne zastúpenie odporcu v konaní mohol okresný súd zabezpečiť aj ustanovením opatrovníka odporcovi (v prípade zistenia, že sa na adrese trvalého bydliska nezdržuje) v osobe jemu blízkej osoby V. F.. Výpoveď odporcu vo vzťahu k predmetu konania mohla potvrdiť, resp. vyvrátiť tvrdenia navrhovateľa o porušení zmluvných povinností prevzatých na seba Dodatkom k Zmluve o pripojení z 03. 04. 2008.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania tvrdil, že s odporcom uzavrel zmluvu a dodatok, a tiež, že zo strany odporcu došlo k porušeniu zmluvných povinností zabezpečených zmluvnou pokutou. K uvedeným tvrdeniam sa vzťahovala dôkazná povinnosť navrhovateľa. V tomto rozsahu možno konštatovať, že navrhovateľ uniesol bremeno tvrdenia, pretože tvrdil skutočnosti, ktoré navodzujú ním uplatnené právo

v súdnom konaní. Vyššie uvedené skutočnosti boli relevantné pre uplatnenie nároku navrhovateľa pred súdom, pretože vyplývajú z hmotného práva (§ 544 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“), upravujúceho právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom. Navrhovateľa nemohla zaťažiť negatívna dôkazná povinnosť preukázať, že odporca neplnil záväzkov zo zmluvy.

Občianske súdne konanie je postavené na princípe predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Predvídateľným rozhodnutím je len také rozhodnutie súdu, ktorému predchádza postup súdu pri konaní a rozhodovaní, zodpovedajúci podrobnému a jednoznačnému informovaniu účastníkov konania o výsledkoch prípravy pojednávania. Postup okresného súdu v predmetnej veci nemožno považovať za predvídateľný. Navrhovateľ sa pred zahájením pojednávania, na ktorom okresný súd vo veci rozhodol, podrobne k veci vyjadril a predložil všetky dôkazy v presvedčení, že v danom prípade v rozsahu svojich tvrdení uniesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k tvrdeniu, že odporca si neplnil zmluvné povinnosti, nemal dôkaznú povinnosť, pretože v tomto rozsahu bremeno dokazovania prešlo na odporcu. Z uvedeného je zrejmé, že za danej situácie jediným predvídateľným rozhodnutím, ktoré navrhovateľ legitímne očakával, bolo vyhovujúce rozhodnutie súdu.

Zo zápisnice o pojednávaní okresného súdu uskutočneného 26. 07. 2013 vyplýva, že sa tohto pojednávania nezúčastnil žiaden z účastníkov. Z vety: „na to sa oboznamuje obsah spisu, pripojené listinné dôkazy“ nie je možné zistiť, ktorými konkrétnymi listinami okresný súd dôkazy vykonal. Nie je zrejmé, koho okresný súd (ak nikto prítomný na pojednávaní nebol) poučil v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. o možnosti predkladať návrhy na vykonanie dokazovania len do času, pokiaľ nie je vyhlásené dokazovanie za skončené a kto súdu odpovedal, že žiadne návrhy na dokazovanie nemá, ak nikto na pojednávaní prítomný nebol. Takýto postup súdu v konaní neumožňuje zistiť líniu myšlienkového pochodu súdu pri hodnotení tvrdených skutočností (zhodných s sporných) a dôkazov v situácii, keď sa odchyľovala od názoru navrhovateľa, a teda výsledkom bolo prekvapivé súdne rozhodnutie.

Z hľadiska ustanovenia § 120 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ v danej veci bremeno tvrdených skutočností a k nim predložených listinných dokladov (dôkazné bremeno) uniesol, preto mohol legitímne očakávať (predvídať), že okresný súd vyhovie jeho návrhu. Tento predpoklad okresný súd svojím rozhodnutím nenaplnil, pretože rozhodol v protiklade s uvedeným očakávaním. Pochybil, ak návrh zamietol bez toho, aby navrhovateľovi poskytol procesnú možnosť predložiť iné (nové, resp. ďalšie), z pohľadu súdu relevantné dôkazy, ktorými by mohol dôvodnosť návrhu preukázať, čím navrhovateľa vylúčil z uplatnenia procesných práv, ktoré mu vyplývajú z Občianskeho súdneho poriadku.

Opodstatnený by bol postup okresného súdu vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej by zaujal stanovisko (napr. písomne) k sporným a zhodným skutočnostiam (§ 118 ods. 2 O. s. p.), pokiaľ ich na základe výsledkov prípravy pojednávania chcel posudzovať odlišne ako navrhovateľ. Navrhovateľa mal okresný súd usmerniť aj z hľadiska rozsahu ďalšieho potrebného dokazovania a uviesť, ako sa v konaní na základe doposiaľ tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie danej veci (§ 100 ods. 1 O. s. p.). Uvedený nedostatok zvyrazňuje fakt, že navrhovateľ dňa 19. 07. 2013 (č. I. 45 spisu) požiadal súd, aby dokazovanie procesne neuzatvoril, ak by inak ako navrhovateľ posudzoval v konaní zhodné a sporné skutočnosti, právne významné pre rozhodnutie.

Krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu z vyššie uvedených dôvodov zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V konaní, ktoré bude nasledovať, okresný súd v prvom rade zistí, či sa odporca v mieste bydliska zdržuje, z akého dôvodu, ak sa v mieste bydliska zdržuje, zásielky nepreberá (dopytom na syna odporcu), prípadne zistí súčasnú adresu bydliska alebo pracoviska odporcu a doručí mu návrh na začatie konania s výzvou na vyjadrenie i všetky ostatné písomnosti. S ohľadom na vyslovený názor odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.) usmerní procesnú aktivitu sporných strán a umožní im navrhnúť dôkazy na svoje tvrdenia. Vezme do úvahy, že medzi účastníkmi konania došlo k rozdeleniu dôkazného bremena a nie je povinnosťou navrhovateľa preukazovať, že odporca si povinnosti zo zmluvy neplnil. Je povinnosťou odporcu preukázať, že si splnil povinnosti v zmysle zmluvy a dodatku. Na tomto základe potom okresný súd posúdi zmluvné dojednanie uvedené v bode 3 dodatku, ktoré je súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, najmä, či táto zmluvná sankcia je primeraná a či sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V prvom rade zistí, či uvedené zmluvné dojednanie nie je totožné s tým, ktoré

bolo opakované a vo viacerých prípadoch rozhodnutiami všeobecných súdov vyhlásené za neprijateľnú podmienku zmluvy, ktorá skutočnosť by znamenala nerešpektovanie zákonného zákazu vyplývajúceho z § 53a OZ a tým de facto ani autoritu orgánov verejnej moci. Ďalej je potrebné, aby okresný súd zisťoval, či toto zmluvné ustanovenie nie je neurčité a či mu neumožňuje použitie zmluvnej pokuty v akejkoľvek dodávateľom ľubovoľne určenej situácii. Tomuto záveru by zodpovedalo zistenie, že zmluvný vzťah sa stal zakotvením zmluvnej pokuty značne nevyvážený. Okresný súd má povinnosť zisťovať aj fakt, či daná zmluvná pokuta zohľadňuje časový aspekt, t. j. či neumožňuje dodávateľovi sankcionovať spotrebiteľa v prípade porušenia zmluvných povinností paušálnou sumou bez ohľadu na to, či porušenie zmluvných povinností nastalo na konci alebo na začiatku zmluvného vzťahu. Ak zmluvná pokuta bola dohodnutá ako paušalizovaná náhrada škody, ktorá navrhovateľovi mala vzniknúť ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou, potom pri posudzovaní je potrebné prihliadnuť na to, že je vecou obchodnej politiky navrhovateľa a jeho konkrétnej ponuky, ktorú predostrel odporcovi ako spotrebiteľovi, akú cenu za telekomunikačné zariadenie si určil. Zmluvná pokuta má povahu sankcie, ktorá nemôže byť náhradou za určenie kúpnej ceny mobilného telefónu.

Dôsledkom zrušenia rozhodnutia vo veci samej je aj zrušenie rozhodnutia o trovách konania ako závislého výroku na rozhodnutí vo veci samej. S rozhodnutím okresného súdu v časti o trovách konania nebol spokojný vedľajší účastník. Je možné súhlasiť s názorom vedľajšieho účastníka, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania nie je v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., pretože z neho nevyplýva, na základe akých úvah dospel okresný súd k názoru, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka je nekonkrétne, všeobecné a zbytočné, za ktoré mu náhrada trov konania nepatrí.

Podľa § 93 ods. 1, 2 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho vyplýva záver, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi a má aj právo na náhradu trov konania, medzi ktoré patria i trovy právneho zastúpenia. Vznik práva na náhradu trov konania bude závislé na výsledku sporu. Akékoľvek rozhodnutie o trovách konania musí okresný súd zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, aby rozhodnutie okresného súdu nemohlo byť považované za arbitrárne (svojvoľné), ktoré odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom, t. j. možnosť dozvedieť sa dôvody súdneho rozhodnutia a zvážiť svoj ďalší procesný postup v prípade, že sa týmito dôvodmi nestotožní.

Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.